

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی هرمزگان

مجتمع آموزشی، پژوهشی و درمانی پیامبر اعظم (ص)
بندرعباس

اختلال دو قطبی

شناسنامه پمفلت آموزشی کد: P.E:1401/07/30-0016

عنوان	اختلال دو قطبی
تهیه کننده	گروه آموزش
تایید کننده	کمیته آموزش به بیمار
بازنگری	۱۴۰۴/۰۱/۱۵
ناظر کیفی: سوپروایزر آموزش سلامت	
تایید کننده علمی: آقای دکتر علی مسعودی فرمتخصص اعصاب و روان	

داروها علاوه بر مزایای درمانی ممکن است عوارضی هم داشته باشد که این عوارض همیشه و در تمامی افراد ظاهر نمی شوند. اگر هم بروز پیدا کنند همیشه خطرناک و جدی نیستند. روانپزشکان زمانی داروها را تجویز می کنند که منافع آن ها بسیار بیشتر از عوارضشان باشد. چنانچه با عوارض دارو مواجه شدید در اولین فرصت به روانپزشک خود مراجعه کنید. بسیاری از عوارض دارویی قابل درمان هستند و نیازی به قطع دارو نیست. دارو نقش مهمی را در کم کردن علائم بیماری و کوتاه نمودن دوره بیماری و جلوگیری از حملات بعدی دارد.

سیردرمان

اختلال دو قطبی یک اختلال عود کننده و همراه با دوره های بهبودی است. برخی بیماران به سرعت و با مداخلات درمانی خفیف بهبود می یابند. برخی دیگر ممکن است به درمان های جدی تر و حمایت بیشتری نیاز داشته باشند. معمولاً با مصرف دارو علائم بیماری بسرعت کاهش می یابد و در صورت عود شدت علائم خفیف تر خواهد بود.

“با آرزوی سلامتی و تندرستی”

منابع:

طباطبایی، مریم و همکاران. ۱۳۹۸. راهنمای آموزش بیماری برای نوجوانان اختلال دو قطبی، انتشارات گیسا، چاپ سوم

درمان اختلال دو قطبی

بیماری اختلال دو قطبی علی رغم پیشرفت علم پزشکی، درمان قطعی ندارد. درمان های دارویی تنها کنترل کننده علائم جهت جلوگیری از عود علائم و بازگشت به شرایط طبیعی زندگی می باشد. نیاز به درمان طولانی مدت دارد، حتی در طول دوره های زمانی که شما احساس بهتری دارید. درمان این بیماری معمولاً توسط یک روانپزشک ماهر هدایت می شود. تیم درمانی می تواند شامل روانشناسان، مددکاران اجتماعی و روان پرستاران باشد. درمان اولیه برای اختلال دو قطبی شامل دارو درمانی، روان درمانی فردی، گروهی یا خانوادگی، آموزش و تشکیل گروه های حمایتی می باشد.

بستری شدن در بیمارستان

چنانچه در طول دوره درمانی رفتار خطرناکی از بیمار سر بزند، پزشک ممکن است بستری شدن در بیمارستان را توصیه کند. چنانچه بیمار دچار سوء مصرف مواد مخدر و الکل هست می بایست هر چه سریعتر تحت درمان قرار بگیرید، زیرا درمان بیماری اختلال دو قطبی را بشدت دچار اختلال می کند. در اغلب موارد، بیمار نیاز به شروع مصرف دارو جهت ایجاد تعادل در خلق و خوی و رفتار خود دارد. داروهای بسیاری برای درمان اختلال دو قطبی استفاده می شود. پزشک شما ممکن است برای حداکثر اثر داروها ترکیب داروهای مختلف را تجویز کند. داروهایی که برای اختلال دو قطبی استفاده می شوند عبارتند از: لیتیم، والپروات سدیم، کاربامازپین.

اختلالات دوقطبی

-نوسانات خلقی شدید.

-خلق افسرده: (احساس شدید افسردگی).

-خلق شیدا: (احساس شادمانی بسیار و یا پرخاشگری).

-خلق مختلط: (مثال: خلق افسرده همراه با بی‌قراری و فعالیت بیش از اندازه ناشی از شیدائی، همراهی علائم افسردگی و شیدائی بصورت همزمان) می‌باشد.

- این نوسانات معمولاً هفته‌ها یا ماه‌ها طول می‌کشد که در افراد بسته به شدت بیماری متفاوت است و با آنچه مردم عادی در زندگی روزمره تجربه می‌کنند بسیار متفاوت است. تغییرات خلق و خو در این بیماران معمولاً به قدری شدید که باعث اختلال جدی در توانایی برقراری ارتباط با دیگران و عملکرد او می‌شود.

افراد مبتلا به اختلال دوقطبی ممکن است به طور متناوب مرحله مانیا یا افسردگی را تجربه کنند. لازم به ذکر است ممکن است فقط تعدادی از این علائم وجود داشته باشد.

علائم خلق بالا لازم به ذکر است ممکن است فقط تعدادی از این علائم وجود داشته باشد.

۱

عملکرد ضعیف در محل کار یا مدرسه، غیبت مکرر در مدرسه یا محل کار، اعتماد به نفس کاذب و در موارد شدیدتر هذیان بزرگ منشی، هذیان‌ها و توهمات، سایکوز(عدم تشخیص واقعیت)، سرخوشی، قدرت قضاوت ضعیف، گفتار سریع و پرحرف، رفتار پرخاشگرانه، تحریک پذیری، افزایش فعالیت بدنی، رفتارهای پرخطر، ولخرجی و یا انجام معاملات بدون در نظر گرفتن نتیجه آن‌ها، لذت جویی و افزایش تمایل جهت رسیدن به اهداف، افزایش میل جنسی، نیاز به خواب اندک، پریشانی زود هنگام، حواس پرتی و پرش افکار، استفاده بی‌دقت و خطرناک مواد مخدر و یا الکل.

علائم خلق پایین: لازم به ذکر است ممکن است فقط تعدادی از این علائم وجود داشته باشد.

غمگینی، ناامیدی، افکار یا رفتار خودکشی یا آرزوی مرگ، اضطراب، احساس گناه، کاهش یا افزایش خواب، کم‌اشتهایی و یا افزایش اشتها، خستگی و یا بی‌حوصلگی، عدم لذت یا علاقه اندک به انجام فعالیت‌های لذت‌بخش، مشکلات در تمرکز، کج خلقی و یا پرخاشگری، درد مزمن بدون علت، غیبت مکرر در مدرسه یا محل کار، عملکرد ضعیف در محل کار یا مدرسه

۲

همه افرادی که به اختلال دوقطبی مبتلا می‌شوند همه علامت‌های فاز مانیا و افسردگی را تجربه نمی‌کنند هرکس ترکیب متفاوتی از این علامت‌ها را تجربه می‌کند.

شیوع اختلالات دو قطبی: معمولاً این اختلالات بعد از سنین نوجوانی اتفاق می‌افتد. در سنین بالاتر از ۴۰ سال این اختلالات غیر معمول است. مردان و زنان به یک اندازه در معرض ابتلا به این اختلالات قرار می‌گیرند.

علت اختلال دوقطبی

دو عامل اساسی در ابتلا به اختلال دوقطبی مانند بسیاری دیگر از بیماری‌ها طبی نقش دارند.

آسیب پذیری ژنتیکی: عبارت است از داشتن استعداد برای ابتلا به اختلال دوقطبی یعنی برخی از افراد بیش از سایرین آمادگی ابتلا به این بیماری را دارند.

عوامل واسترس‌های محیطی: عبارت است از هر موقعیت جدیدی که در زندگی ما رخ می‌دهد. استرس‌ها می‌توانند منفی (مرگ عزیزان) یا مثبت (ازدواج) باشند. واکنش همه افراد به انواع استرس‌ها یکسان نیست آسیب‌پذیری فرد را مستعد بیماری می‌کند واسترس‌ها نیز شروع بیماری را تسهیل می‌نمایند.

۳